

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **MUDr. J. T.** bytom H. 5, B., *zastúpený JUDr. Gizelou Tuhárskou, advokátkou so sídlom Radlinského 2, Bratislava*, proti žalovanému: **Poľovnícka spoločnosť TUŠIMKA**, so sídlom Pieskovcová 5/A, Bratislava, IČO: 42 139 422, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia členskej schôdze žalovaného zo dňa 12.08.2014, o odvolaní člena Poľovníckej spoločnosti Tušimka MUDr. J. T. zo dňa 17.07.2014, proti rozhodnutiu Výboru poľovníckej spoločnosti Tušimka, vydaného pod por. č. 001, označeným vo veci ako **Písomné upozornenie – kárne opatrenie a o nesúhlase Okresného súdu Bratislava IV. s postúpením veci Krajským súdom Bratislava**, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Okresného súdu Bratislava IV. s postúpením veci **je d ô v o d n ý**.

Na prejednanie veci **je vecne a miestne príslušný Krajský súd v Bratislave**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd Bratislava uznesením zo dňa 16. januára 2015, č. k. 5S 212/2014-25 postúpil vec Okresnému súdu Bratislava IV. ako vecne a miestne príslušnému podľa § 250d ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.).

Z dôvodov uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia členskej schôdze žalovaného zo dňa 12.08.2014 o odvolaní člena Poľovníckej spoločnosti Tušimka MUDr. J. T. zo dňa 17.07.2014, proti rozhodnutiu Výboru poľovníckej spoločnosti Tušimka, vydaného pod por. č. 001, označeným vo veci ako **Písomné upozornenie – kárne opatrenie**. Týmto rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie výboru PS Tušimka, označené ako **písomné upozornenie – kárne opatrenie**,

ktorým bol v zmysle § 12 ods. 1 písm. b/ Stanov poľovníckej spoločnosti Tušimka, žalobca písomne upozornený na porušenie poľovníckej disciplíny a opätovné nedodržanie povinností, ktoré mu vyplývali z funkcie finančného hospodára PS Tušimka a upresnil kárne opatrenie, uložené výborom PS Tušimka.

Poukazom na § 103 O.s.p. v spojení §15 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. ako aj s § 246a ods. 1, s § 246 ods. 1 a s § 250d ods. 2 O.s.p. konštatoval, že po preskúmaní návrhu a priložených listinných dôkazov dospel k záveru, že nie je vecne príslušný na preskúmanie rozhodnutia o žalobe žalobcu, pretože ide o rozhodnutie a postup orgánu združenia, a preto postúpil vec Okresnému súdu v Bratislave IV. ako súdu vecne príslušnému na prejednanie veci.

Okresný súd Bratislava IV. nesúhlasil s postúpením predmetnej veci, namietajúc vecnú príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie a vec predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v zmysle ust. § 104a ods. 3 O. s. p. na rozhodnutie o vecnej príslušnosti.

Okresný súd v predkladacej správe konštatoval, že s postúpením veci nesúhlasí, pretože predmetná vec sa týka výkonu práva poľovníctva a zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov sa s účinnosťou od 01.09.2009 v zmysle § 1 ods. 3 písm. d) tohto zákona nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva. Podľa § 80 ods. 9 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu (zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) je poľovníckou organizáciou podľa tohto zákona.

Z uvedeného vyplýva, že pred účinnosťou zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým došlo k úprave postavenia poľovníckych združení (ktorým je aj žalovaný), bolo poľovnícke združenie občianskym združením registrovaným na výkon práva poľovníctva, na ktoré sa vzťahovali ustanovenia zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov. Od 01.09.2009 však bola pôsobnosť tohto zákona vylúčená.

V tejto súvislosti poukázal okresný súd tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Nds/1/2014 zo dňa 10.04.2014, v ktorom najvyšší súd v obdobnej veci poľovníckej organizácie rozhodol, že na konanie je vecne príslušný krajský súd, nakoľko vecnú príslušnosť súdu v danom prípade nie je možné posudzovať v zmysle § 15 zákona

č. 83/1990 Zb., pretože účinnosťou zákona č. 274/2009 Z. z. dňom 1. september 2009 sa zmenila právna úprava ustanovená v § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 83/1990 Zb., podľa ktorej tento zákon sa nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva. Uviedol tiež, že zo zákonnej úpravy zákona č. 274/2009 Z. z. nevyplýva vôľa zákonodarcu, ktorou by ustanovoval právomoc okresného súdu na preskúmanie rozhodnutí vydaných na úseku poľovníctva, a preto na preskúmanie týchto rozhodnutí sú vecne príslušné krajské sudy v zmysle § 246 ods. O.s.p..

Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sdo/4/2012 zo dňa 22.08.2012, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že podľa ustanovenia § 80 ods. 9 zákona č. 247/2009 Z. z. občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu je poľovníckou organizáciou podľa tohto zákona, teda aj podľa zákona č. 247/2009 Z. z. sa poľovnícke združenie považuje za orgán záujmovej samosprávy na úseku správy poľovníctva, pričom od 1. septembra 2009 sa zákon č. 83/1990 Zb. nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva (§ 1 ods. 3 písm. d/ zákona č. 83/1990 Zb.).

V súvislosti s podanou námietkou žalobcu proti postúpeniu veci, okresný súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. ISžr/42/2012 zo dňa 13.04.2012, v ktorom najvyšší súd v takmer identickej veci uznal vecnú príslušnosť krajského súdu na konanie, pričom postupoval na základe námietky účastníka konania podľa § 105 ods. 3 O.s.p. (aj keď vyslovil, že okresný súd mal predložiť vec svojmu nadriadenému súdu). Okresný súd však vyslovil názor, že v danom prípade nemohol predložiť predmetnú vec na základe podanej námietky účastníka konania na rozhodnutie svojmu nadriadenému súdu, ktorým je Krajský súd v Bratislave, nakoľko by o príslušnosti rozhodoval ten istý súd (toho istého stupňa), ktorý už o nej raz rozhodoval. Navyše v zmysle § 105 ods. 3 O.s.p. je rozhodnutím nadriadeného súdu viazaný aj súd, ktorému má byť vec podľa rozhodnutia nadriadeného súdu postúpená. V prípade, ak by sa Krajský súd v Bratislave stotožnil s námietkou žalobcu proti postúpeniu veci, bol by jeho rozhodnutím viazaný ten istý súd, ktorý už rozhodoval o postúpení veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods.1 vety prvej O.s.p. v spojení s § 104a ods. 3, ods. 4 O.s.p. preskúmal vec predloženú Okresným súdom Bratislava IV. a dospel k záveru, že nesúhlas krajského súdu s postúpením veci Okresným súdom Bratislava IV. nie je dôvodný.

Podľa ust. § 11 ods. 1 O.s.p. konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

Podľa ust. § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104a ods. 1 O.s.p. súd skúma vecnú príslušnosť prv, než začne konať o veci samej.

Podľa ust. § 250d ods. 2 O.s.p. ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu.

Podľa § 104a ods. 3 O.s.p. ak súd, ktorému bola vec postúpená, s jej postúpením nesúhlasí, predloží vec bez rozhodnutia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú sudy nižšieho stupňa viazané.

Z obsahu z predloženej spisovanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia členskej schôdze žalovaného zo dňa 12.08.2014, o odvolaní člena Poľovníckej spoločnosti Tušimka MUDr. J. T. zo dňa 17.07.2014, proti rozhodnutiu Výboru poľovníckej spoločnosti Tušimka vydaného pod por. č. 001, označeným vo veci ako Písomné upozornenie – kárne opatrenie. Týmto rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie výboru PS Tušimka, označené ako písomne upozornenie – kárne opatrenie, ktorým bol v zmysle §12 ods. 1 písm. b) Stanov poľovníckej spoločnosti Tušimka, žalobca písomne upozornený na porušenie poľovníckej disciplíny a opätovné nedodržanie povinností, ktoré mu vyplývali z funkcie finančného hospodára PS Tušimka a upresnil kárne opatrenie uložené výborom PS Tušimka.

Podľa ust. § 244 ods. 1, 2, 3, 6 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších

právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Primerane podľa ustanovení tejto časti konajú a rozhodujú súdy aj vtedy, ak to ustanoví osobitný predpis alebo ak preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy vyplýva z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 246 ods. 1, O.s.p. na preskúmanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské súdy, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 246a ods.1, O.s.p. miestne príslušným je súd, v ktorého obvode má sídlo správny orgán, ktorého rozhodnutie a postup sa preskúmava, ak nie je ustanovené inak. Ak ide o rozhodnutie orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, okrem ústredných orgánov štátnej správy, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa.

Podľa § 32 ods.1,2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 274/2009 Z. z.) na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá a) je neziskovou organizáciou, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva, b) má sídlo na území Slovenskej republiky, c) je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo, d) riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Poľovnícka organizácia môže mať svoje organizačné zložky.

Občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu (Zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov) je poľovníckou organizáciou podľa tohto zákona.

Poľovnícka organizácia podľa odseku 9 je povinná do 31. januára 2010 uviesť svoje stanovky do súladu s týmto zákonom a predložiť jeden ich výtlačok príslušnému obvodnému lesnému úradu. Poľovnícku organizáciu, ktorá si túto povinnosť nesplní, obvodný lesný úrad zapíše v registri poľovníckych organizácií s dodatkom „v likvidácii“ k 01. februáru 2010 a poľovnícka organizácia môže vykonávať len úkony smerujúce k jej zániku. Poľovnícka organizácia je povinná do 28. februára 2010 vymenovať likvidátora a oznámiť obvodnému lesnému úradu jeho meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu. Ak si poľovnícka organizácia túto povinnosť nesplní, príslušný obvodný lesný úrad zapíše ako likvidátora jej štatutárny orgán.

Do vzniku orgánov a organizačných zložiek komory vykonáva jej činnosť Slovenský poľovnícky zväz.

Podľa § 1 ods.1, 2, 3 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov občania majú právo slobodne sa združovať.

Na výkon tohto práva nie je potrebné povolenie štátneho orgánu.

Tento zákon sa nevzťahuje na združovanie občanov a) v politických stranách a politických hnutiach, b) na zárobkovú činnosť alebo na zabezpečenie riadneho výkonu určitých povolání, c) v cirkvách a náboženských spoločnostiach, d) na výkon práva poľovníctva.

Z citovanej právnej úpravy ustanovenej v § 32 ods.1, 2 zákona č. 274/2009 Z. z. vyplýva, že zákonodarca považuje za poľovnícku organizáciu právnickú osobu zriadenú podľa zákona č. 247/2009 Z. z., ktorá je neziskovou organizáciou, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva, má sídlo na území Slovenskej republiky, je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie

ministerstvo, riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi, a to dňom účinnosti tohto zákona.

Vecný rozsah preskúmvacej pôsobnosti súdov v správnom súdnictve, t. j. ktoré rozhodnutia podliehajú súdnemu prieskumu, je uvedený v § 244 O.s.p.. Podmienkou na to, aby rozhodnutia mohli byť preskúvané v rámci správneho súdnictva je to, aby išlo - o rozhodnutie orgánu alebo osoby uvedenej v ustanovení § 244 ods. 2 O.s.p..

Uvedenou problematikou sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2Sdo/4/2012 zo dňa 22. augusta 2012, a preto v zmysle § 250ja ods 7 O.s.p. senát najvyššieho súdu v danej veci naň poukazuje a cituje jeho právne závery nasledovne:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal charakterom poľovnickeho združenia, teda či ide o občianske združenie v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. alebo o orgán záujmovej samosprávy.

Z obsahu spisu vyplýva, že Poľovnicke združenie „DOLINA“ B. (žalovaný) vznikol za účinnosti zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení účinnom do 31. augusta 2009 (ďalej len zákon č. 23/1962 Zb.). Zákon o poľovníctve – či už zákon č. 23/1962 Zb. alebo zákon č. 274/2009 Z. z. účinný od 1. septembra 2009 – je právnou normou verejného práva. Zákon č. 23/1962 Zb. definoval v úvodných ustanoveniach základné pojmy ako je poľovníctvo, právo poľovníctva, založenie Československého poľovnickeho zväzu a poľovníckych združení. Československý poľovnícky zväz bol dobrovoľnou spoločenskou organizáciou a konanie pri výkone práva poľovníctva sa u všetkých posudzovalo podľa jedného poľovnickeho a disciplinárneho poriadku vydaného Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky. Činnosť Československého poľovnickeho zväzu a práva a povinnosti jeho členov sa riadili stanovami.

Zákon č. 23/1962 Zb. v ustanovení § 4 umožňoval občanom s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorí majú platné poľovné lístky, združovať sa v poľovníckych združeniach alebo iných poľovných spoločnostiach (ktoré boli ďalej uvádzané pod legislatívnou skratkou „poľovnicke združenia“) na to, aby spoločne vykonávali v poľovných revíroch právo poľovníctva. Poľovnicke združenie podľa citovaného zákona je právnickou osobou, malo teda právnu subjektivitu (§ 4 ods. 1 posledná veta); právna

subjektivita poľovníckeho združenia sa teda odvíja od zákona č. 23/1962 Zb. a od zákona č. 274/2009 Z. z., nie od zákona o združovaní občanov č. 83/1990 Zb. Vzorové stanovky poľovníckeho združenia vydávalo Ministerstvo poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva po prerokovaní s Československým poľovníckym zväzom (§ 4 ods. 3 zákona č. 23/1962 Zb.). Zákon č. 23/1962 Zb. v ďalších ustanoveniach upravoval oprávnenia a povinnosti poľovníckych združení, členov poľovníckych združení - § 14, § 16, § 21, § 31, § 34, § 40 a § 41.

Z uvedených skutočností vyplýva, že zákon o poľovníctve č. 23/1962 Zb. (podľa ktorého vznikol aj žalovaný ako poľovnícke združenie) je vo vzťahu k zákonu o združovaní občanov č. 83/1990 Zb. vo vzťahu špeciality; to znamená, že osobitným zákonom upravujúcim vznik a činnosť poľovníckeho združenia je zákon č. 23/1962 Zb., kým zákon č. 83/1990 Zb. je všeobecným právnym predpisom upravujúcim združovanie občanov. Preto sa tu uplatní zásada *lex specialis derogat legi generali* (osobitný zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie), na základe ktorej sa charakter poľovníckeho združenia posudzuje podľa jeho osobitného postavenia v oblasti poľovníctva a výkonu práva poľovníctva. Poľovníctvom sa rozumie súhrn činností zameraných na zachovanie, zveľaďovanie, ochranu a optimálne využívanie genofondu zveri ako prírodného bohatstva Slovenskej republiky. Poľovníctvo je súčasťou tvorby, ochrany a využívania životného prostredia; poľovníctvo nesmie narušovať racionálne obhospodarovanie lesa a poľnohospodárskej pôdy (§ 1 zákona č. 23/1962 Zb.). Právom poľovníctva je súhrn práv a povinností zver cieľavedome chovať a chrániť, loviť ju, ulovenú alebo inak usmrtenú zber si privlastňovať, zbierať zhody parožia a vajcia pernatej zveri; právo poľovníctva patrí vlastníkovi pozemku; vykonávať ho možno len podľa tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie (§ 2 zákona č. 23/1962 Zb.).

Zákonodarca v tomto ustanovení definoval verejný záujem štátu na výkone práva poľovníctva. Verejný záujem je pojem, ktorý platná právna úprava výslovne obsahovo nevymedzuje, napriek tomu sa najmä v oblasti správneho práva pomerne často používa. Verejný záujem je opakom tzv. súkromného záujmu a z povahy veci je možné odvodiť, že ide o taký záujem, ktorý by bolo možné označiť za všeobecne či verejne prospešný, ktorého nositelia sú síce bližšie neurčení, ale aspoň rámcovo definovateľní, a to okruhom, či spoločenstvom osôb, ako tzv. verejnosť. Tieto záujmy nesmú byť v rozpore s platnými právnymi predpismi, pričom verejné záujmy súvisia s režimom verejného práva,

ako i poslaním a úlohami orgánov verejnej moci. Podmienka verejného záujmu musí mať obsah, ktorý slúži na dosiahnutie cieľa ustanoveného ústavou. Na účely zákona o poľovníctve č. 23/1962 Zb. sa verejných záujmom rozumie záujem na zachovaní, zveľaďovaní, ochrane a optimálnom využívaní genofondu zveri, prírodného bohatstva Slovenskej republiky ako aj na tvorbe, ochrane a využívaní životného prostredia, cieľavedomý chov zveri, ochrana zveri a lov zveri. Na tejto činnosti, ktorá má za cieľ slúžiť v prospech celej spoločnosti, nie len jednotlivcom, sa podieľajú aj poľovnícke združenia (§ 4 ods. 1, § 1, § 2 zákona č. 23/1962 Zb.). Preto poľovnícke združenie vykonáva svoju činnosť vo verejnom záujme. Z tejto časti preto vyplýva, že z hľadiska verejného záujmu poľovnícke združenia spĺňajú podmienky definície orgánu konajúceho vo verejnom záujme. Na tejto skutočnosti nič nemení ani úmysel zákonodarcu umožniť privlastnenie si ulovenej alebo inak usmrtenej zveri, zber zhody parožia a vajec pernatej zveri, nakoľko tento quasi súkromný záujem je subsumovaný vo vyššie uvedenom verejnom záujme a je regulovaný verejným záujmom a štátom – neoprávnené zasahovanie do práva poľovníctva (napríklad privlastňovanie si ulovenej alebo usmrtenej zveri, zber parožia, neoprávnené prechovávanie zveri) alebo do práva rybárstva je zákonom sankcionované (bližšie pozri napríklad § 310 Trestného zákona).

Pod pojmom verejná správa rozumieme určitý druh činnosti alebo inštitúciu, ktorá verejnú správu vykonáva. V prvom prípade ide o materiálnu definíciu a v druhom prípade definíciu správy z hľadiska formálneho. Z materiálneho hľadiska je verejná správa činnosťou štátnych alebo iných verejných inštitúcií, ktorá svojím obsahom nie je činnosťou zákonodarnou ani súdnou. Z formálneho hľadiska sa kladie dôraz na inštitúcie, ktoré majú pôsobnosť a právomoc riešiť verejnú úlohu, pokiaľ nie sú zverené parlamentu alebo súdom (Hendrych, D. a kol. Správni právo. Obecná časť. 5., rozšírené vydanie. Praha: C.H.Beck, 2003, s. 6-7). Jednou zo zložiek verejnej správy je aj záujmová samospráva. Medzi záujmovú samosprávu patria najmä rôzne stavovské organizácie, pričom tento okruh nie je definitívny. Organizácie patriace do záujmovej samosprávy sú založené na záujmovom princípe, členstvo v záujmovej korporácii vyžaduje prejav vôle záujemcu o členstvo so splnením ďalších špecifických podmienok. Člen záujmovej korporácie je viazaný nielen všeobecne záväznými právnymi predpismi, ale aj vnútornými predpismi – stanovami, štatútom, a podobne. V podmienkach poľovníckeho združenia možno hovoriť o záujmovej samospráve sui generis, keď členov spája záujem na výkone práva poľovníctva, ktoré je vykonávané vo verejnom záujme, člen poľovníckeho združenia musí byť štátnym občanom Slovenskej republiky, s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky a musí byť držiteľom platného poľovníčho

lístka, prípadne môže ísť o vlastníka poľovného pozemku. Stanovy žalovaného obsahujú ďalšie podmienky: podanie písomnej žiadosti, absolvovanie čakateľskej doby tri roky, počas ktorých musí odpracovať minimálne 100 hodín, nárok na členský podiel. Člen poľovníckeho združenia je viazaný nielen všeobecne záväznými právnymi predpismi, ale aj internými predpismi ako sú Stanovy, Domáci poriadok poľovníckeho združenia a podobne. Aj vyhodnotenie tejto časti vedie k záveru, že poľovnícke združenie je záujmovým združením, teda záujmovou samosprávou sui generis.

Situácia sa nezmenila ani za účinnosti nového zákona o poľovníctve č. 274/2009 Z. z. od 1. septembra 2009. Z ustanovení zákona č. 274/2009 Z. z. vyplýva, že poľovnícke združenie je poľovníckou organizáciou založenou podľa tohto zákona, ktorá je neziskovou organizáciou, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva; poľovnícka organizácia môže mať svoje organizačné zložky (§ 32). Podľa ustanovenia § 80 ods. 9 zákona č. 247/2009 Z. z. občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu je poľovníckou organizáciou podľa tohto zákona. Teda aj podľa zákona č. 274/2009 Z. z. sa poľovnícke združenie považuje za orgán záujmovej samosprávy na úseku správy poľovníctva. Navyše, od 1. septembra 2009 sa zákon č. 83/1990 Zb. nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva (§ 1 ods. 3 písm. d/ zákona č. 83/1990 Zb.).

Vychádzajúc z uvedených skutočností mal žalovaný ako orgán záujmovej samosprávy v disciplinárnom konaní žalobcu postupovať podľa ustanovení Správneho poriadku, nakoľko osobitný predpis (zákon č. 23/1962 Zb., Stanovy) jeho aplikáciu nevyklúčili (§ 1 ods. 2 Správneho poriadku).

Vo veci ide o disciplinárne previnenie žalobcu a uloženie disciplinárneho opatrenia – vylúčenie z členstva poľovníckeho združenia. Keďže ide o veci trestného charakteru (pozri napríklad rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lauko proti Slovenskej republike, Kadubec proti Slovenskej republike, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Sžo/15/2011, 8Sžo/28/2007, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 231/2010 a podobne), je nevyhnutné dodržiavať rovnaký postup v sankčných veciach, okrem iných v disciplinárnom konaní postupovať v dvoch stupňoch

a preskúmať súdom v správnom súdnictve tiež v dvoch stupňoch, tak ako v iných veciach sankčného charakteru (priestupky, správne delikty, poriadkové delikty, disciplinárne delikty).

Okrajom považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné uviesť, že nemožno bez ďalšieho považovať súdnu ochranu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Správne súdnictvo) za menej relevantnú v porovnaní s ochranou podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku (Konanie pred súdom prvého stupňa). Skôr naopak, keďže správne súdnictvo je kontrolou zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, možno povedať, že súdna ochrana, poskytnutá správnym súdnictvom, je dostatočne účinná. Tým viac, že konanie o žalobe je vo svojej podstate konaním o mimoriadnom opravnom prostriedku proti právoplatným rozhodnutiam verejnej správy. V zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) je „Preskúmavanie rozhodnutí správnych orgánov súdom (§ 70)“ zaradené do štvrtej časti s názvom „Preskúmavanie rozhodnutí“.

Vychádzajúc z vyššie uvedenej zákonnej úpravy a zo záverov dovolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedených vo vyššie citovanom rozhodnutí, senát najvyššieho súdu v danej veci dospel k záveru, že na prejednanie a rozhodnutie o žalobe žalobcu je vecne príslušný krajský súd.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisu krajského súdu súčasť ktorého tvorí administratívny spis je zrejmé, že žalobca sa žalobou domáhal preskúmania a súčasne zrušenia rozhodnutia žalovaného Poľovníckej spoločnosti Tušimka, ktorým bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté o uložení žalobcovi písomného upozornenia (kárne opatrenie). Týmto rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie výboru PS Tušimka, označené ako písomné upozornenie – kárne opatrenie, ktorým bol v zmysle §12 ods. 1 písm. b/ Stanov poľovníckej spoločnosti Tušimka, žalobca písomne upozornený na porušenie poľovníckej disciplíny a opätovné nedodržanie povinností, ktoré mu vyplývali z funkcie finančného hospodára PS Tušimka a upresnil kárne opatrenie uložené výborom PS Tušimka.

Vzhľadom k uvedenému pokiaľ Poľovnícka spoločnosť Tušimka v danom prípade konala a rozhodovala za účinnosti zákona č. 274/2009 Z. z., konala a rozhodovala ako orgán občianskeho združenia, ktorej rozhodnutia sú preskúmateľné súdom podľa § 244 ods. 2, 3 O.s.p.. Zo zákonnej úpravy zákona č. 274/2009 Z. z. nevyplýva vôľa zákonodarcu, ktorou by ustanovoval právomoc okresného súdu na preskúmanie rozhodnutí vydaných

na úseku poľovníctva, a preto na preskúmanie týchto rozhodnutí sú vecne príslušné krajské sudy v zmysle § 246 ods.1 O.s.p.. Vecnú príslušnosť súdu v danom prípade nie je možné posudzovať v zmysle § 15 zákona č. 83/1990 Zb., pretože účinnosťou zákona č. 274/2009 Z. z. dňom 1. september 2009 sa zmenila práva úprava ustanovená v § 1 ods. 3, písm. d/ zákona č. 83/1990 Zb., podľa ktorej tento zákon sa nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Okresným súdom Bratislava IV. za nedôvodný a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2015

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Karin Fedorová